

◆ L'HORA NOVA ◆

INGENUAMENT

*Els qui somien des-
perts, en aquests dies d'agost han
acollit fantasiosos rumors, que es
propalen amb la pietosa intenció
de desmoralitzar la veraguarda.
Potser el record de la "sanjurja-
da" d'agost ha inspirat els devots
de les glòries (?) pretèrites per
avivar la fe en els destins de la
seva causa, a manca de victòries
sorolloses i d'altres èxits d'ordre
polític que confiaven poder apun-
tar-se. Observem, però, que cada
dia hi ha menys propensió a dei-
xar-se sorprendre amb sensacio-
nalismes de curs interessat, i àd-
huc aquells bons minyons que es
confortaven l'esperit escoltant les
excentricitats de qualques "spea-
kers" de ràdios faccioses, esllan-
gueixen per moments, sense que
millorin el color ni amb el con-
sum de sucre roig. Tant se val
que hom tracti de voltar el roc
per un cantó com per l'altre; el
desengany no serà ja superat
amb ficcions i menys encara amb
"macanes" inflades a tot gas.
Ens dol, només, que uns pocs — i
tan poquets! — persisteixin en
prendre per aliment quotidià les
xafarderies gratuïtes que es fan
còrrer per caçar babaus i tòtils,
i ho sentim perquè hi comprometen
llur salut i la tranquil·litat
de llurs familiars. Que no ho
veuen, aquells aficionats a comu-
nicar, a cau d'orella, les coses
sensacionals, que el qui els escol-
ta es queda tan fresquet, per
tremenda que hagi estat la reve-
lació? Oidà!, el món ha d'ésser
complet, i sense els uns no
haurien distracció els altres.*

ALFIL

L'ESPANYA DEL SEGLE XX

Sota el domini de la plutocrà- cia i del militarisme

VII

A començaments del 1909, el lerrouista, Sol i Ortega, defensa al Senat nombroses esmenes de caràcter obstructionista al projecte d'Administració Local, i els liberals, que han format el bloc de les esquerres, en l'assemblea celebrada a Saragossa, l'ajuden fins aconseguir l'aplaçament de la discussió. Dit projecte, per tant, resta arreconat.

Es van acostant els perills relacionats amb el Marroc i ho constatem amb el viatge que pel març emprèn el rei envers les costes del nord d'Àfrica. Més endavant, Alfons XIII, rep, a «San Sebastián», la visita del rei Eduard d'Anglaterra, i aquell torna la visita a Biarritz.

A Barcelona, per no trencar l'anormalitat ja esdevinguda normal, esclaten altres bombes als carrers Boqueria, Alta St. Pere, Paral·lel i St. Pau, que han fet víctimes.

El Govern convoca eleccions municipals i promulga una amnistia pels condemnats i presos per delictes polítics. Ara, definitivament, Lerroix podrà tornar, sense cap impediment, de l'Argentina. Les impressions que es reben, però, atribueixen al cabdill la decisió de no voler-se moure de Buenos Aires. No es veu prou clara l'actitud d'en Lerroix, i això fa témer als maliciosos que alguna cosa gran ha de passar, o pot passar.

S'han celebrat les eleccions municipals, el resultat de les quals ha donat, a Barcelona, un sorollós triomf als radicals, i les minories han correspost a les altres dues candidatures dels nacionalistes republicans i de la Lliga.

Arribem al juny, i Maura procedeix al tancament de les Corts; la mesura es vol justificar per la calor, però ja no s'ho creu gairebé ningú. Corren massa rumors i, per altra part, no és cap secret que la divisió Orozco està preparada per a embarcar cap a l'Àfrica.

Els esdeveniments es precipiten. El dia 9 de juliol els soldats espanyols repel·leixen una agressió dels moros contra els treballadors del ferrocarril rifeny. A partir d'aquest moment regna a la Península la més gran inquietud. Arriba a Madrid una ambaixada mora i entaula negociacions amb el ministre d'Estat. S'aviven les campanyes de premsa, en pro i en contra d'una intervenció al nord d'Àfrica, i en aquell joc de passions s'hi destaca l'actitud antimilitarista de l'òrgan radical, «El Progreso», qui dóna el crit d'«abaix la guerra». Es produeixen manifestacions, a Barcelona, precursorres d'una alteració d'ordre públic, i, mentrestant, les notícies que arriben del Rif assenyalen combats als voltants de Melilla, que confirmen la decisió del Govern espanyol d'emprendre una llarga campanya militar. El kaid de Nador ha trobat la mort en els primers combats.

Sorgeixen a Barcelona els successos que s'han denominat la setmana tràgica. Comencen el dia 26 de juliol, amb un atur general, preparat per grups d'obres que segueixen tallers i fàbriques. Tot seguit es reuneix la junta d'autoritats i, contra el criteri del governador civil, Ossorio i Gallardo, qui dimiteix el càrrec, pren el coman-

(Passa a la pàg. 4)